

Sygn. akt I C 1804/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) SA z siedzibą we W.

przeciwko Z. S.

o zapłatę 1 567,23 zł

I. oddala powództwo;

II. przyznaje kuratorowi pozwanego adw. J. M. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem wynagrodzenia kuratora i nakazuje wypłacić je z zaliczki sądowej wpisanej pod poz. 21-17862.

Sygn. akt I C 1804/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. S. kwoty 4 284,94 zł z umownymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 2 kwietnia 1999 roku udzieliła pozwanemu kredytu numer (...), ale pozwany zobowiązany do spłaty kredytu miesięcznie w ratach nie uczynił tego i mimo wezwań i monitu nie wywiązał się z obowiązku spłaty należności. Strona powodowa podniosła, że wezwała pozwanego do zapłaty. Ponadto strona powodowa wskazała, że na należność dochodzoną pozwem składają się należność główna w kwocie 1567,23 zł, odsetki za okres od 2 kwietnia 1999 r. do 19 kwietnia 2013 r. W kwocie 2 647,71 zł, dalsze odsetki umowne od dnia 20 kwietnia do dnia zapłaty.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego na rozprawie w dniu 18 marca 2015 roku podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. w dniu 19 kwietnia 2013 roku wystawiła wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazała, że Z. S. posiada zobowiązanie na dzień 19 kwietnia 2013 roku w kwocie 4 284, 94 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku – k. 11 - 12

- kartoteka kredytu z terminarzem spłat – k.9 – 10

Strona powoda sporządziła wezwanie do uregulowania należności skierowane do pozwanego Z. z. b..

Dowód:

- wezwanie do uregulowania należności – k. 13

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako przedawnione.

W myśl przepisu art.118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że strona powodowa wbrew treści art. 6 k.c. nie przedłożyła jako dowodu w sprawie umowy kredytu z dnia 2 kwietnia 1999 r., która potwierdzałaby, że między nią a pozwanym istniał stosunek cywilny. Już na tej podstawie, niezależnie od zarzutu przedawnienia żądanie podlegało oddaleniu. Na marginesie tylko zwrócić należy uwagę, co Sądowi wiadomo z urzędu, że najczęściej zobowiązania sprzed 2001 r. dotyczą pożyczek lub kredytów zaciągniętych w stosunku do (...) Banku SA. Te kwestie jednak zostały zupełnie przez stronę powodową pominięte.

Niezależnie jednak od tego, mając na względzie kartotekę kredytu z terminarzem spłat, uznać należy, że strona powodowa lub jej poprzednik prawny powinni przede wszystkim wypowiedzieć umowę kredytu pozwanemu, skoro nie były dokonywane wpłaty rat zgodnie z umową. Wypowiedzenia strona powodowa nie przedłożyła, nie wiadomo czy i kiedy pozwany zaprzestał spłat. Uznać należało na podstawie terminarza spłat, że skoro kredyt został udzielony na 60 rat, a więc na pięć lat, to termin jego spłaty przypadał na kwiecień 2004 r. W związku z tym 3 – letni termin przedawnienia roszczenia (związany z prowadzeniem działalności gospodarczej) upłynął w kwietniu 2007 r. Wniesienie pozwu w dniu 25 lipca 2014 r. nastąpiło w czasie, gdy roszczenie było już przedawnione.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo i przyznał kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wynagrodzenie odpowiadające wysokości stawki minimalnej 600 zł stosowanie do wartości przedmiotu sprawy powiększone o podatek od towarów i usług i nakazał jego wypłacenie z zaliczki wniesionej przez stronę powodową, zgodnie z przepisem § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej Dz. U. z 2013, poz.1476), który stanowi, że wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdykuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Wynagrodzenie kuratora będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o wynagrodzeniu.